

der ifølge Fødselen, altsaa kun repræsentere sig selv, og der sidder Folk deri for Skotlands og Irlands Bepkommende, som vel ikke ere der ifølge Fødselen, men kun ifølge Valg af deres Standsfæller. Derfor tror jeg, at det, at et saadant System har kunnet udvilde sig i England, hvor alle Betingelser ere ganske forskellige, ikke er noget Bevis for, at det lader sig udføre hos os, og lader sig anvende paa den Maade, at det danske Folkethings Majoritet skulde spille samme Rolle her som Underhusets Flertal i England. Jeg ønsker ikke at sige Noget, som kan fremkalde Bitterhed, og jeg skal derfor ikke indlade mig paa at undersøge Grunden til den forhaandenværende Uenighed, eller sige Noget, som kunde synes i mindste Maade at nedsette Nogen; men jeg tror, at man i Sandhedens Navn kan sige, at Folkethingets Flertal ikke indeslutter Kræfter, som ere i Stand til at bære dette System, eller ere i Besiddelse af Evner, som i mindste Maade kunne sammenlignes, med hvad det engelske Underhus i den Henseende har at opvise.

Nasmussen: Det er ikke, fordi jeg tror at kunne udrette Noget med mine Ord, at jeg har bedet om Ordet, men jeg kan dog ikke undlade at fremsjøre et Par Bemærkninger. Naar det ærede Medlem, som nu talte, sagde, at Landstinget hos os ikke kunde sammenlignes med Overhuset i England, saa er dette naturligt Noget, som jeg ingen Kjendskab har til, undtagen forsaavidt som jeg har hørt nogle Uttringer derom, og det har heller ikke været nogen Opgave for mig at faae at vide, hvorledes de have det i England; men det er dog kun med meget stor Modifikation, at det kan siges, at det danske Landsting er en folkevalgt Forsamling. Det er imidlertid slet ikke det, som der strides om. Vi behøve jo ikke at strides om, hvilken Ret Landstinget har, og hvilken Ret Folkethinget har, thi det ere vi i Grunden slet ikke uenige om. Vi ere jo Alle enige om, at vi skulle arbejde saa godt, som vi kunne, med Forsætningen, men det kommer kun an paa, hvem der kan arbejde sig op til at bære de Grundprinciper, som Forsætningen hviler paa, og i den Henseende kan jeg ganske være enig med den ærede Landstingsmand, som nu satte sig, i, at det Flertal, som er valgt efter den udtrakte Valgret, ikke kan bære Samfundsforholdene. Deri ere vi enige; men lad dem arbejde sig frem, lad dem probere det, og saa ser jeg slet ikke, at vi behøve at trættes om, hvem der skal have Indflydelse paa Ministeriet; det kommer jo ligesvem af sig selv, det behøve vi slet ikke at tale om. Saa snart der er et kompakt Flertal, som ser sig i Stand til at bære hele Situationen, saa maa dette jo kunne fremkalde en Regjering, som staar i Samklang med det. Kan det ikke det, ja Herre Gud, saa kan det ikke, men

det behøve vi jo slet ikke at strides om, thi der er jo Ingen, som gjør Krav paa at gjøre Mere, end han kan tilkæmpe sig. Det politiske Liv er jo fra Først til Sidst en Kamp, og det kommer der ikke saameget an paa, hvad en enkelt Paragraf i Grundloven siger, som paa, hvorledes hele Tilstanden udvilder sig. Paragraferne i Grundloven skulle naturligvis overholdes, men de kunne udføres paa mange meget forskellige Maader, saaledes at man dog bliver i Overensstemmelse med Grundloven. Jeg kan saaledes ikke Andet end bestandig fastholde den Tanke, at det er aldeles berettiget, at den frie Valgret udøves paa en saadan Maade, at den kan komme til at faae den størst mulige Indflydelse paa hele Lovgivningsværket. Vi behøve ikke at frygte for, at det vil gaa for raft. Vi vide jo alt for godt, hvilken uhyre Modstand der er, og hvor Mange der sætter Ryggen sammen for at modstaa, og vi vide jo ogsaa godt, hvilken Styrke der er i denne Modstand. Et Flertal i og for sig er ikke noget Afgjørende; det er slet ikke det, det kommer an paa. Enten der er 55 eller der er 45 i Folkethinget, som høre til eet Parti, det gjør ikke Udslaget; men det, der gjør Udslaget, er, hvem der har de dygtigste og bedste Kræfter til at bære Samfundet. Det er det, det kommer an paa, og der er Ingen, som kan forhindre, at et saadant Parti kommer til Magten; men de kunne ikke komme til Magten, førend de selv kunne arbejde sig frem. Jeg synes altsaa, at det er overflødigt at bestride, at det konstitutionelle System ikke er i Overensstemmelse med Grundloven. Grundloven beholder jo alle sine Bestemmelser og Egenheder, naaget den frie Valgret stadig arbejder sig op for at kunne faae den afgjørende Indflydelse. Om dette vil ske i vor Levetid eller ikke, er en anden Sag, men jeg har nu den Tro, at det vil ske, og i alt Fald vil jeg, saalænge som der levnes mig den mindste Virksomhed, understøtte denne Retning.

Bloug: Man kan jo ikke have Meget at indvende imod det Sidste, der blev sagt af den ærede Taler, men det synes mig ikke, at hans Udtalelser just stode i den bedste Samklang med, hvad han udtalte tidligere. Der er en af den ærede Landstingsmands tidligere Uttringer, som den ærede Ordfører forbigik, men som det forekommer mig ikke burde staa hen uden al Modsigelse, nemlig den, at han udelede den Stilstand, som ueguelig er indtraadt i Lovgivningen, af en Skavank ved Forsætningen. Det er nu ikke her Stedet at diskutere et Forsatningspørgsmaal, og jeg skal ikke forsøge paa at bevære eller indvirke paa det ærede Medlems Overbevisning — det er mig vistnok aldeles umuligt —, men jeg tror dog ikke, at det bør staa hen uimodsaet, at det er den Forandring, som skete i dette Things Sammen-